

Bryssel 4.4.2014
COM(2013) 659 final/2

CORRIGENDUM

Annule et remplace le document COM(2013) 659 final du 20.9.2013

Concerne la langue finnoise de la page 2 à la page 17.

**KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta

{SWD(2013) 342 final}

{SWD(2013) 343 final}

**KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta

1 EUROOPPA TARVITSEE METSIÄÄN

Metsät ja muu puustoinen maa peittävät monissa eri muodoissaan yli 40 prosenttia EU:n maa-alasta. EU:ssa metsitys ja luonnollinen kasvu ovat viime vuosikymmeninä lisänneet metsäpinta-alaa noin 0,4 prosenttia vuodessa. Maailmanlaajuisesti metsäpinta-ala sen sijaan pienenee jatkuvasti. Tällä hetkellä EU:ssa hakataan vain 60–70 prosenttia vuotuisesta kasvusta, ja siksi puuston tilavuus kasvaa. Maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta (LULUCF) koskevien jäsenvaltioiden ennusteiden mukaan hakkuiden määrän odotetaan vuoteen 2020 mennessä kuitenkin lisääntyvän noin 30 prosenttia verrattuna vuoteen 2010.¹ Noin 60 prosenttia metsistä on yksityisomistuksessa. Omistajia on kaikkiaan useita miljoonia², ja määrä kasvaa entisestään, kun metsien omistusoikeuden palauttaminen jatkuu eräissä jäsenvaltioissa. Loppuosa metsistä kuuluu valtioille ja muille julkisille omistajille.

Metsät ovat monikäyttöisiä ja palvelevat taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristötarkoituksia. Ne tarjoavat elinympäristöjä eläimille ja kasveille, ja niillä on tärkeä tehtävä ilmastonmuutoksen hillitsijoina ja muiden ympäristöpalvelujen tuottajina. Lähes neljäsosa EU:n metsien pinta-alasta on suojeltu Natura 2000 -verkoston puitteissa, ja suuri osa lopuista metsistä on EU:n luonnonsuojelulainsäädännöllä suojeltujen lajien elinympäristönä. Metsät tarjoavat myös runsaasti muun muassa ihmisten terveyteen, virkistykseen ja matkailuun liittyviä yhteiskunnallisia hyötyjä.³

Metsien sosioekonominen merkitys on suuri, mutta sitä aliarvioidaan usein. Metsät edistävät maaseudun kehittämistä ja tarjoavat noin kolme miljoonaa työpaikkaa. Puu on yhä tärkein metsistä saatavien tulojen lähde. Siksi tässä strategiassa tarkastellaan myös EU:n metsäteollisuutta, joka kuuluu EU:n teollisuuspolitiikan piiriin. Puuta pidetään myös tärkeänä raaka-aineen lähteenä kehittyville biopohjaisille teollisuudenaloille.

Metsien biomassa on tällä hetkellä tärkein uusiutuvan energian lähde. Sen avulla tuotetaan noin puolet EU:n uusiutuvan energian kokonaiskulutuksesta. Uusiutuvia energialähteitä koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien mukaan käyttämällä biomassaa lämmitykseen, jäähdytykseen ja sähköntuotantoon on määrä saavuttaa noin 42 prosenttia vuodeksi 2020 asetetusta uusiutuvan energian 20 prosentin osuutta koskevasta tavoitteesta. Jos tähän päästäisiin, EU:ssa energiantuotantoon käytettävän puun määrä olisi yhtä suuri kuin korjatun puun kokonaismäärä nykyisin. Metsistä saadaan myös paljon muita tuotteita, kuten korkkia, hartseja, sienä, pähkinöitä, riistaa ja marjoja.

¹ UNFCCC:lle päätöksen CMP.6 mukaisesti toimitettujen EU:n metsänhoidon viitetasoja koskevien ennusteiden perusteella.

² Metsänomistajien omien arvioiden mukaan määrä on 16 miljoonaa. Vaikka yksityisten metsänomistajien määrä on varsin suuri, heidän omistamiensa metsien osuus metsäpinta-alasta on suhteellisen pieni ja usein hajanainen.

³ Lisätietoja on vihreässä kirjassa metsien suojelusta ja metsätiedosta, KOM(2010) 66.

Metsien kestävä hoidon ja käytön varmistaminen on erittäin tärkeää, jotta näitä hyötyjä voidaan tuottaa tasapainoisella tavalla.

Metsien kestävä hoito ja käyttö tarkoittaa metsien ja metsämaiden hoitoa ja käyttöä siten, että säilytetään niiden monimuotoisuus, tuottavuus, uusiutumiskyky, elinvoimaisuus ja mahdollisuus toteuttaa nyt ja tulevaisuudessa merkityksellisiä ekologisia, taloudellisia ja sosiaalisia toimintoja paikallisilla, kansallisilla ja maailmanlaajuisilla tasoilla, sekä siten, ettei aiheuteta vahinkoa muille ekosysteemeille.⁴

Vaikka EU:n toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ei ole erityisiä määräyksiä EU:n metsäpolitiikasta, EU on jo pitkään edistänyt toimillaan metsien kestävä hoitoa ja käyttöä sekä tukenut jäsenvaltioiden päätöksentekoa metsäasioissa. Merkittäviä kehitysaskelia ovat olleet muun muassa kasvua ja työllisyyttä koskeva Eurooppa 2020 -strategia, resurssitehokkuutta koskeva etenemissuunnitelma, maaseudun kehittämispolitiikka, teollisuuspolitiikka, EU:n ilmasto- ja energiapaketti vuodeksi 2020 asetettuine tavoitteineen, kasvien terveyttä ja lisäysaineistoa koskeva strategia sekä luonnon monimuotoisuutta ja biotaloutta koskevat strategiat.⁵

Vuonna 1998 hyväksytyllä EU:n metsästrategialla⁶ luotiin toissijaisuusperiaatteen ja jaetun vastuun periaatteen pohjalta puitteet sellaisia metsäalan toimia varten, joilla tuetaan metsien kestävä hoitoa ja käyttöä. Lähtökohtana oli, että EU:n jäsenvaltiot nivovat politiikkojaan ja aloitteitaan yhteen ja tekevät niiden tiimoilta hyödyllistä yhteistyötä. Merkittävä väline strategian täytäntöön panemiseksi oli metsänhoitoa koskeva toimintasuunnitelma⁷ 2007–2011, jossa käsiteltiin neljää tavoitetta: kilpailukykyä, ympäristöä, elämänlaatua sekä koordinoitua ja viestintää. Lisäksi metsätaloustoimenpiteiden yhteisrahoitus maaseudun kehittämisasetuksen nojalla on ollut ja on jatkossakin tärkein EU:n tason rahoituskeino.

Metsänhoitoa koskevan toimintasuunnitelman jälkiarvioinnissa korostettiin tarvittavan uutta metsästrategiaa, jonka avulla muodostetaan ja toteutetaan yhteinen visio metsien kestävästä hoidosta ja monipuolisesta käytöstä Euroopassa, määritellään toimien prioriteetteja ja tavoitteita, kytketään EU:n ja jäsenvaltioiden rahoitusstrategioita ja -suunnitelmia toisiinsa, vahvistetaan yhtenäistä ja monialaista toimien suunnittelua, rahoittamista ja toteuttamista, luodaan selkeitä seuranta-, arviointi- ja raportointimekanismeja ja tarkastellaan uudelleen sidosryhmien osallistumista. Tässä tiedonannossa tuetaan näitä suosituksia esittämällä strategisia suuntaviivoja.

2 MIKSI UUTTA KEHYSTÄ TARVITAAN?

Viidentoista viime vuoden aikana merkittävät yhteiskunnalliset ja poliittiset muutokset ovat vaikuttaneet siihen, miten EU:ssa yhteiskunta suhtautuu metsiin ja metsätalouteen. Yleistilanteelle on tunnusomaista metsiin kohdistuvien vaatimusten ja uhkien lisääntyminen.

⁴ Euroopan metsiensuojelua käsittelevä ministerikonferenssi, Helsinki, 1993.

⁵ KOM(2011) 244 ja COM(2012) 60.

⁶ Neuvoston päätöslauselma, annettu 15 päivänä joulukuuta 1998, Euroopan unionin metsästrategiasta.

⁷ KOM(2006) 302.

Samalla myös se, että yhä useammilla muillakin politiikan aloilla on yhteyksiä metsäasioihin, luo monimutkaisen ja hajanaisen metsäpoliittisen toimintaympäristön. Niin ikään kansainvälisten elintarvike-, rehu-, kuitu- ja polttoainemarkkinoiden välisten yhteyksien lisääntyminen aiheuttaa odottamattomia markkinahäiriöitä.

Uutta kehystä tarvitaan, jotta voidaan

- varmistaa, että EU:n metsien monikäyttöpotentiaalia hoidetaan kestävästi ja tasapainoisesti, jotta metsien elintärkeät ekosysteemipalvelut voivat toimia asianmukaisesti;
- tyydyttää uusien tuotteiden (esim. ympäristömyönteisten kemikaalien tai tekstiilikuitujen) ja uusiutuvan energian raaka-aineiden kasvava kysyntä. Tämä kysyntä tarjoaa mahdollisuuden monipuolistaa markkinoita, mutta se asettaa myös merkittäviä haasteita metsien kestävälle hoidolle ja käytölle sekä kysynnän tasapainottamiselle. Kysyntää uusiin käyttötarkoituksiin biotalouden ja bioenergian aloilla olisi koordinoitava perinteisen kysynnän kanssa, ja sen olisi pysyttävä kestävässä rajoissa;
- vastata metsäteollisuuden haasteisiin ja mahdollisuuksiin, jotka liittyvät resurssi- ja energiatehokkuuteen, raaka-aineisiin, logistiikkaan, rakenteiden mukauttamiseen, innovointiin, koulutukseen ja osaamiseen, kansainväliseen kilpailuun, vuoden 2020 jälkeiseen ilmastopolitiikkaan sekä tiedotukseen ja viestintään, ja vauhdittaa tätä kautta kasvua;
- suojella metsiä ja luonnon monimuotoisuutta myrskyjen ja metsäpalojen huomattavilta vaikutuksilta, vesivarojen jatkuvalta hupenemiselta ja tuholaisilta. Nämä uhkat eivät noudata valtioiden rajoja, ja ilmastonmuutos kärjistää niitä;
- ottaa huomioon, että EU ei käytä vain omaa tuotantoaan ja että sen kulutuksella on vaikutuksia metsiin kaikkialla maailmassa;
- kehittää asianmukainen tietojärjestelmä kaikkien edellä mainittujen seikkojen seuraamiseksi.

EU tarvitsee poliittisen kehyksen, jonka avulla voidaan koordinoida metsäalan toimia ja varmistaa niiden yhtenäisyys sekä mahdollistaa synergia muiden metsien hoitoon ja käyttöön vaikuttavien alojen kanssa. Se tarvitsee uuden metsästrategian, joka toimii keskeisenä vertailukohtana metsäalan politiikan kehittämisessä. EU:n metsät ja metsätoimiala on asemoitava siten, että varmistetaan niiden panos EU:n päämäärien ja tavoitteiden hyväksi.

3 JATKOTOIMET: UUSI EU:N STRATEGIA METSIEN JA METSÄALAN PUOLESTA

Tällä ehdotuksella edistetään yhtenäistä ja kokonaisvaltaista näkemystä metsän hoidosta ja käytöstä. Ehdotettu strategia kattaa metsistä saatavat monenlaiset hyödyt, ja siinä yhdistetään

sisäiset ja ulkoiset metsäpoliittiset kysymykset sekä käsitellään metsäsektorin arvoketjua kokonaisuudessaan.

Strategiassa määritellään keskeiset periaatteet, joita tarvitaan metsien kestävä hoidon ja käytön edistämiseksi, kilpailukykyyn parantamiseksi ja työpaikkojen lisäämiseksi erityisesti maaseudulla siten, että samalla varmistetaan metsien suojelu ja ekosysteemipalvelujen tuottaminen. Siinä täsmennetään myös, miten EU haluaa toteuttaa metsiin liittyviä politiikkoja.

Jotta tämä strategia olisi mielekäs niiden politiikka-alojen ja -toimien kannalta, jotka edellyttävät tai saattavat edellyttää näyttöä metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä, ja jotta se saavuttaisi tavoitteensa, tarvitaan objektiivisia, kunnianhimoisia ja todistettavissa olevia metsien kestävä hoidon ja käytön kriteerejä, joita voidaan soveltaa kaikkiin metsäbiomassan käyttötarkoituksiin. Strategian ja sen täytäntöönpanon olisi perustuttava voimassa olevaan lainsäädäntöön ja kansainvälisiin aloitteisiin, Forest Europe -prosessissa⁸ tehty työ mukaan luettuna. Lisäksi olisi otettava huomioon pienmetsänomistajien erityistilanne sekä käsiteltävä markkinalähtöisiä yksityissektorin välineitä, kuten sertifiointia.

Yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja yhtenäisyyden ja synergiavaikutusten lisäämiseksi koordinointi jäsenvaltioiden kanssa ja niiden välillä on tärkeää. Jäsenvaltioita pyydetäänkin ottamaan tämän strategian periaatteet ja tavoitteet huomioon niiden laatiessa ja toteuttaessa toimintasuunnitelmiaan ja kansallisia metsäohjelmiaan. Olisi myös kehitettävä verkottumismahdollisuuksia ja keinoja vaihtaa tietoa ja parhaita käytäntöjä.

3.1 Pääperiaatteet

- Metsien kestävä hoito ja käyttö sekä monikäyttöiset metsät, monipuolisten tuotteiden ja palvelujen tuottaminen tasapainoisella tavalla ja metsien suojelun turvaaminen.- Resurssitehokkuus, jolla optimoidaan metsien ja metsäsektorin panos maaseudun kehittämiseen, kasvuun ja työpaikkojen luomiseen.- Maailmanlaajuinen vastuu metsistä ja metsätuotteiden kestävä tuotannon ja kulutuksen edistäminen.

Euroopalla on metsien kestävässä hoidossa ja käytössä pitkät perinteet. Tämä näkyy jäsenvaltioiden toimissa sovelletuissa ja EU:n erityisesti maaseudun kehittämissä politiikan avulla tukemissa Forest Europe -periaatteissa. Metsien kestävä hoito ja käyttö on konseptina dynaaminen, kansainvälisistä, alueellisista ja paikallisista kerrostumista muodostuva kokonaisuus, joka metsänhoidon vastuuhenkilöiden on pantava täytäntöön käytännössä.

⁸ Yleiseurooppalainen poliittinen prosessi Euroopan metsien kestävä hoidon ja käytön edistämiseksi.

Forest Europe -prosessin sitoumukset velvoittavat jäsenvaltiot hoitamaan metsiään kestävästi kansallisen metsäpolitiikkansa ja -lainsäädäntönsä mukaisesti. Uutta metsästrategiaa toteuttaessaan niiden olisi kiinnitettävä huomiota metsien kestävä hoidon ja käytön perustasoihin, parannettava tietojen vaihtoa ja levitettävä hyviä käytäntöjä.

Metsäalalla resurssitehokkuus tarkoittaa metsävarojen käyttöä tavalla, jolla minimoidaan ympäristö- ja ilmastovaikutukset, sekä sellaisten metsistä saatavien tuotosten asettamista etusijalle, jotka tuottavat enemmän lisäarvoa, luovat lisää työpaikkoja ja edistävät paremman hiilitasapainon saavuttamista. Puun nk. kaskadikäyttö⁹ täyttää nämä kriteerit. Joissain tapauksissa, esimerkiksi kysynnän muuttuessa tai ympäristönsuojelusyistä, saatetaan tarvita erilaisia lähestymistapoja.

3.2 Vuoden 2020 metsätavoitteet

Varmistetaan ja osoitetaan, että kaikkia EU:n metsiä hoidetaan metsien kestävä hoidon ja käytön periaatteiden mukaisesti ja että EU:n panosta metsien kestävä hoidon ja käytön edistämiseksi ja metsäkadon vähentämiseksi koko maailmassa vahvistetaan. Tätä kautta

- edesautetaan metsien eri käyttötarkoitusten tasapainottamista, kysyntään vastaamista ja elintärkeiden ekosysteemipalvelujen tuottamista;
- tarjotaan metsätaloudelle ja koko metsäalan arvoketjulle perusta, jonka avulla ne voivat toimia kilpailukykyisesti ja kannattavasti ja edistää biopohjaista taloutta.

Tavoitteet on laadittu yhdessä jäsenvaltioiden viranomaisten ja sidosryhmien kanssa. Niissä otetaan yhdenmukaisesti huomioon kestävä kehityksen kolme ulottuvuutta, ja ne muodostavat kokonaisvaltaisen lähestymistavan metsien hoitoon ja käyttöön sekä metsäpolitiikkaan.

3.3 Kahdeksan toisiinsa liittyvää prioriteettia, joiden avulla voidaan luoda arvoa eri toimijoille

Metsien kestävä hoito ja käyttö edistää tärkeiden yhteiskunnallisten tavoitteiden saavuttamista

⁹ Kaskadiperiaatteen mukaisessa käytössä puuta käytetään portaitaisesti seuraavassa tärkeysjärjestyksessä: puupohjaiset tuotteet, niiden käyttöä pidentäminen, uudelleenkäyttö, kierrätys, bioenergia ja hävittäminen.

3.3.1 Maaseutu- ja kaupunkiyhteisöjen tukeminen

Metsät ovat yhä tarpeellisempia yhteiskunnalle. Maaseutualueilla ne peittävät suuria aloja ja ovat elintärkeitä maaseudun väestölle, koska ne tukevat taloudellista hyvinvointia ja työllisyyttä.

Kestävä, koulutettu ja varma työvoima on yksi kulmakivistä pyrittäessä parantamaan metsäalan kilpailukykyä. Hyvin hoidetut metsät ja pätevät metsänhoidon vastuuhenkilöt, työntekijät ja yrittäjät luovat edellytykset kestäväälle ja kilpailukykyiselle metsäalalle, jolla on merkittävä rooli maaseudun kehittämisessä ja koko taloudessa ja joka samalla tuottaa yhteiskunnallista hyötyä.

Komissio katsoo, että maaseudun kehittämisvaroja olisi käytettävä metsien kestävä hoidon ja käytön täytäntöönpanon tukemiseen. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä uuden maaseudun kehittämisasetuksen tarjoamia mahdollisuuksia ja suosittava investointeja, joilla uudenaikaistetaan metsätalouden tekniikkaa, optimoidaan alan biotalouteen antama panos, parannetaan metsäekosysteemien vastustuskykyä, ympäristöarvoa ja ilmastomuutoksen hillitsemispotentiaalia, saavutetaan luontoa ja luonnon monimuotoisuutta koskevia tavoitteita, sopeudutaan ilmastomuutokseen, säilytetään geenivaroja, edistetään metsiensuojelua ja lisätään metsätietoa sekä luodaan uutta metsämaata ja uusia peltometsäviljelyjärjestelmiä.

Strategiset suuntaviivat:

- Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä maaseudun kehittämisvaroja kilpailukyvyn parantamiseen, elinkeinoelämän monipuolistamiseen ja elämänlaadun parantamiseen sekä tiettyjen julkisten ympäristöhyödykkeiden tuottamiseen¹⁰, jotta ne voisivat edistää metsien kestävä hoitoon ja käyttöön liittyvien sosiaalisten tavoitteiden saavuttamista.
- Komission ja jäsenvaltioiden olisi arvioitava maaseudun kehittämispolitiikan mukaisten metsätaloustoimenpiteiden vaikutusta ja parannettava sitä.
- Osana valtiontukien uudistuspaketin yksinkertaistamistavoitetta komissio ehdottaa harkittavaksi, että suuret yritykset sisällytetään ryhmäpoikkeusjärjestelmään. Lisäksi se tarkistaa parhaillaan ryhmäpoikkeuksien edellytyksiä metsätalouseläällä.¹¹
- Jäsenvaltioita kehoitetaan tukemaan maaseudun kehittämiseen myönnettävän rahoituksen avulla tiedon lisäämiseen tähtääviä metsäalan neuvontajärjestelmiä, koulutusta sekä paikallisten metsänomistajien ja viranomaisten välistä tiedonvaihtoa.
- Komission ja jäsenvaltioiden olisi parannettava metsien yhteiskunnalle tuottamien hyötyjen arvottamista ja löydettävä metsien kestävä hoidon ja käytön avulla oikea tasapaino eri tuotteiden ja palvelujen tuottamisen välillä.

¹⁰ Eurooppa-neuvoston 7.–8.2.2013 antamat päätelmät monivuotisesta rahoituskehiksestä.

¹¹ Koska metsäala ei kuulu EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteen I ja 42 artiklan soveltamisalaan, EU:n kilpailusääntöä sovelletaan siihen rajoituksetta.

3.3.2 EU:n metsäteollisuuden, bioenergia-alan ja yleisemmin vihreän talouden kilpailukyvyn ja kestävyiden edistäminen

Puu on luonnonmukainen, uusiutuva, uudelleenkäyttöön soveltuva ja kierrätettävissä oleva raaka-aine. Jos se on peräisin kestävästi hoidetuista metsistä ja se jalostetaan ja käytetään tavalla, jolla minimoidaan haitalliset ilmasto- ja ympäristövaikutukset ja samalla tarjotaan ihmisille toimeentulo, se voi osaltaan edistää kestävyttä.

EU:n metsäteollisuus¹², jalostaa yhteensä 58 prosenttia EU:ssa korjatusta puubiomassasta. Tämä toiminta tuottaa noin 7 prosenttia EU:n tehdasteollisuuden BKT-osuudesta, ja alalla on lähes 3,5 miljoonaa työpaikkaa. Lisäksi se edistää EU:n teollisuuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista.¹³ Alan kilpailukyky tulevaisuudessa edellyttää kuitenkin uusia resurssi- ja energiatehokkaita ja ympäristöystävällisiä prosesseja ja tuotteita. Kehittyneiden puupohjaisten materiaalien ja kemikaalien odotetaan olevan tärkeässä asemassa EU:n biotaloudessa. Eräässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa kuvaillaan EU:n metsäteollisuuden alasektoreita ja niiden taloudellisia ja teknisiä näkymiä ja määrittää niiden suurimpia haasteita sekä korjaavia toimia (2013–2020), joilla voitaisiin parantaa niiden maailmanlaajuisia kilpailukykyä.

Loput 42 prosenttia puubiomassasta käytetään energiantuotantoon, josta saadaan noin 5 prosenttia EU:n energian kokonaiskulutuksesta. Kansallisten uusiutuvaa energiaa koskevien toimintasuunnitelmien mukaan biomassa on vuonna 2020 edelleen tärkein uusiutuvan energian lähde. Komissio arvioi parhaillaan, olisiko ehdotettava lisätoimenpiteitä, kuten yhdenmukaistettuja kestävyyskriteereitä, joiden avulla voitaisiin ratkaista kestävyyskysymyksiä, jotka liittyvät kiinteän ja kaasumaisen biomassan käyttöön lämmityksessä, jäähdytyksessä ja sähköntuotannossa.

Kaiken kaikkiaan metsäbiomassa sekä metsän muut kuin puutuotteet, joita kohtaan kiinnostus markkinoilla lisääntyy, tarjoavat mahdollisuuksia säilyttää tai luoda työpaikkoja ja monipuolistaa tulonlähteitä vähähiilisessä ja vihreässä taloudessa.

Strategiset suuntaviivat:

Komissio aikoo yhdessä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa

– tutkia ja edistää puun täysimääräisempää hyödyntämistä kestävässä, uusiutuvana ja ilmasto- ja ympäristöystävällisenä raaka-aineena metsiä ja niiden ekosysteemipalveluja vahingoittamatta; arvioida ilmastohyödyt, jotka saadaan materiaalien ja energialähteiden korvaamisesta metsien biomassalla ja puutuotteilla, sekä metsäbiomassan käytön kannustimien markkinoita vääristävät vaikutukset;

¹² Sahatavaran ja puutuotteiden valmistus, huonekalut, massan ja paperin valmistus ja jalostus, painaminen (NACE-alaluokat 16, 31, 17, 18.1). Tämä käsittää olennaisilta osin myös puunkorjuun (NACE-koodi 02.2).

¹³ ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten”, (COM(2012) 582 final) ja ”Globalisaation aikakauden yhdenmukainen teollisuuspolitiikka” (KOM(2010) 614).

- laatia vuoden 2014 loppuun mennessä objektiiviset, kunnianhimoiset ja todistettavissa olevat EU:n metsien kestävä hoidon ja käytön kriteerit, joita voidaan soveltaa eri politiikkojen yhteydessä riippumatta metsäbiomassan loppukäytöstä. Komissio antaa ehdotukset tätä varten tarvittaviksi toimenpiteiksi;
- arvioida puun potentiaalista tarjontaa ja helpottaa puun kestävä käytön lisäämistä; laatia hyviä käytäntöjä sisältäviä ohjeita tätä sekä puun ”kaskadikäyttöä” ja resurssi- ja energiatehokkaita valmistusprosesseja varten etenkin metsäteollisuuden, pk-yritysten ja mikroyritysten käyttöön;
- edistää markkinoiden kasvua ja EU:n metsäteollisuuden tuotteiden kansainvälistymistä sekä parantaa alan osaamista muun muassa huonekalujen kestävä rakentamisen ja niitä koskevan kuluttajatiedotuksen osalta;
- helpottaa EU:n metsäteollisuuden tuotteiden ja raaka-aineiden pääsyä kolmansien maiden markkinoille kahdenvälisillä kauppasopimuksilla ja parantamalla tiedotusta tuontiehdoista ja raaka-aineiden viennistä;
- tukea metsäalan teknologiafoorumia ja pyrkiä saamaan aikaan uusia aloitteita, kuten yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksia, joiden avulla voidaan esimerkiksi biopohjaisilla aloilla luoda erilaisia resurssi- ja energiatehokkaita tuotteita ja prosesseja koskevaa tutkimusta ja innovointia;
- käynnistää vuonna 2014 metsäteollisuuden arvoketjuihin vaikuttavan EU:n lainsäädännön kumulatiivisten kustannusten arvioinnin. Arvioinnin tuloksia voidaan käyttää laajemmassa vaikutusten analyysissä, johon sisältyvät toimien ja lainsäädännön kustannukset, hyödyt ja johdonmukaisuus.

3.3.3 Metsät muuttuvassa ilmastossa

Ilmastomuutos haavoittaa herkästi metsiä. Siksi on tärkeää ylläpitää ja parantaa metsien vastustus- ja sopeutumiskykyä muun muassa metsäpalojen torjunnan ja muiden sopeuttamisratkaisujen (esim. sopivat lajit ja kasvilajikkeet) avulla.

Samanaikaisesti metsänhoidolla voidaan lievittää ilmastomuutoksen vaikutuksia ylläpitämällä tai parantamalla metsien kykyä toimia hiilinieluinä sekä tuottamalla biomateriaaleja, jotka voivat toimia väliaikaisina hiilivarastoinä tai ”hiilen korvikkeinä”, joilla korvataan hiili-intensiivisiä materiaaleja ja polttoaineita. EU hyväksyi äskettäin LULUCF-toimien tilinpitoa, seurantaa ja raportointia koskevat säännöt¹⁴, joiden mukaisesti jäsenvaltiot toimittavat tietoja esimerkiksi suunnitelmistaan lisätä nieluja ja vähentää metsiin liittyviä päästöjä. EU ja jäsenvaltiot ovat myös tehneet LULUCF-sektoriin liittyviä sitoumuksia, jotka on täytettävä viimeistään vuonna 2020 Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden aikana.

Metsät hillitsevät myös äärimmäisten sääilmiöiden vaikutuksia lauhentamalla lämpötiloja ja vähentämällä tuulen nopeutta ja veden valumista.

¹⁴ Päätös N:o 529/2013/EU.

Strategiset suuntaviivat:

Jäsenvaltioiden olisi osoitettava,

– miten ne aikovat lisätä metsiensä potentiaalia hillitä ilmastonmuutosta lisäämällä nieluilla aikaansaattavia poistumia ja vähentämällä päästöjä (muun muassa puun kaskadikäytöllä); tässä yhteydessä on otettava huomioon, että uuden LIFE+ -välineen ilmastotoimia ja maaseudun kehittämistä koskevan alaohjelman rahoituksella voidaan edistää ja tukea uusia tai nykyisiä metsänhoitokäytäntöjä, joilla rajoitetaan päästöjä tai lisätään biologista nettotuottavuutta (eli hiilidioksidin poistamista). Jäsenvaltioiden olisi tehtävä tämä vuoden 2014 puoliväliin mennessä LULUCF-toimista toimittamiensa tietojen yhteydessä;

– miten ne aikovat lisätä metsiensä mukautumis- ja vastustuskykyä niiden toimien pohjalta, joita on ehdotettu ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevassa EU:n strategiassa¹⁵ ja metsien suojelusta ja metsätiedosta annetussa vihreässä kirjassa; tällaisia toimia ovat esimerkiksi tietopuutteiden korjaaminen ja sopeuttamistoimien sisällyttäminen kaikkiin metsiä koskeviin politiikkoihin.

3.3.4 Metsien suojelu ja ekosysteemipalvelujen parantaminen

Metsät tuottavat ekosysteemipalveluja, joista maaseutu- ja kaupunkiyhteisöt ovat riippuvaisia, ja luonnon monimuotoisuus metsissä on valtava. Metsiin kohdistuvat paineet, kuten elinympäristöjen pirstoutuminen, vieraiden tulokaslajien leviäminen, ilmastonmuutos, veden niukkuus, metsäpalot, myrskyt ja tuholaiset edellyttävät suojelun tehostamista. EU:n säännöt kattavat tiettyjen kasvien, kasvituotteiden ja kasvien terveyden mahdollisesti vaarantavien tavaroiden kuljetukset ja kaupan.

Suojelutoimilla olisi pyrittävä säilyttämään, kohentamaan ja palauttamaan metsien ekosysteemien vastustuskykyä ja monikäyttöisyyttä. Metsäekosysteemit ovat keskeinen osa EU:n vihreää infrastruktuuria ja tuottavat tärkeitä ympäristöpalveluja ja raaka-aineita.

Toimissa olisi painotettava pikemminkin metsiin kohdistuvien haittavaikutusten ehkäisemistä kuin vahinkojen lievittämistä ja ennallistamista. Jotta metsät kykenisivät vastaamaan tuleviin uhkiin ja kehityssuuntauksiin, olisi lisättävä geneettistä monimuotoisuutta ja suojeltava uhanalaisia geenivaroja.

Tietyt uhkat ovat sekä luonteeltaan että vaikutuksiltaan valtioiden rajojen yli ulottuvia, ja siksi tarvitaan EU:n tason toimia.

Metsien kestävä hoidon ja käytön periaatteisiin perustuvat metsäsuunnitelmat tai vastaavat välineet ovat keskeisiä välineitä pyrittäessä tuottamaan erilaisia tuotteita ja palveluja tasapainoisella tavalla. Metsäsuunnitelmat ovat sekä EU:n vuoteen 2020 ulottuvan luonnon monimuotoisuutta koskevan strategian että EU:n maaseudun kehittämiseen myöntämän rahoituksen ytimessä. Ne sisältyvät strategiaan, ja strategialla edistetään ja tuetaan niiden käyttöä.

¹⁵ COM(2013) 216.

Strategiset suuntaviivat:

Jäsenvaltiot

- laativat komission avulla käsitteellisen viitekehyksen ekosysteemipalvelujen arvottamiseksi ja edistävät niiden sisällyttämistä tilinpitojärjestelmiin EU:n tasolla ja kansallisesti vuoteen 2020 mennessä. Ne hyödyntävät tässä ekosysteemien ja ekosysteemipalvelujen tilan kartoitusta ja arviointia;
- pyrkivät säilyttämään ja lisäämään metsäpeitettä maaperän suojelemiseksi sekä ylläpitämään ja parantamaan veden laadun ja määrän sääntelyä sisällyttämällä kestäviä metsätalouskäytäntöjä vesipolitiikan puitteiden edellyttämien vesipiirien hoitosuunnitelmien toimenpideohjelmiin sekä maaseudun kehittämisohjelmiin;
- pyrkivät vuoteen 2020 mennessä parantamaan merkittävästi ja mitattavasti metsälajien ja -luontotyyppien suojelutasoa panemalla kaikilta osin täytäntöön EU:n luonnonsuojelulainsäädännön ja huolehtimalla siitä, että kansalliset metsäsuunnitelmat tukevat Natura 2000 -verkoston asianmukaista hallinnointia. Työn pohjaksi olisi otettava tuleva Natura 2000 -verkostoa ja metsiä koskeva opas;
- panevat täytäntöön luonnon monimuotoisuutta koskevan strategisen suunnitelman vuosiksi 2011–2020 ja pyrkivät saavuttamaan sen sisältämät Aichin tavoitteet, jotka on hyväksytty biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen yhteydessä, hyödyntäen tulevaa yhteistä ennallistamisen priorisointikehystä;
- pyrkivät tehostamaan metsien geenivarojen (puulajien monimuotoisuuden) suojelua sekä lisäämään lajien ja populaatioiden sisäistä monimuotoisuutta. Komissio voi tukea niitä erityisesti maaseudun kehittämisohjelman avulla.

Komissio

- seuraa jäsenvaltioiden edistymistä metsäsuunnitelmien tai vastaavien välineiden käyttöönotossa sekä luonnon monimuotoisuutta koskevien näkökohtien, myös Natura 2000 -suojelutavoitteiden, sisällyttämisessä niihin;
- pyrkii yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamaan mekanismeja, joiden avulla metsiä suojellaan tuholaisilta; tätä varten tiivistetään yhteistyötä naapurimaiden kanssa, lisätään tutkimustoimintaa ja hyödynnetään meneillään olevaa kasvinsuojelujärjestelmän tarkistusta;
- arvioi puisia pakkausmateriaaleja koskevan kansainvälisen kasvinsuojelutoimenpidestandardin nro 15 soveltamisvelvoitteen vaikutuksia ja harkitsee EU:n aluetta koskevan soveltamisvelvoitteen mahdollista laajentamista;
- antaa käytettävissään olevia olennaisia tietoja aavikoitumisen estämiseksi tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen osapuolille; tarkoituksena on tukea osapuolia niiden pannessa täytäntöön toimintasuunnitelmiaan metsien ja maaperän suojelemiseksi alueilla, jotka kärsivät pahiten maaperän huonontumisesta ja aavikoitumisesta. Tämä toteutetaan etenkin Euroopan metsätietokeskuksen ja Euroopan maaperän tietokeskuksen avulla.

Tietopohjan parantaminen

3.3.5 Millaisia metsiä meillä on, ja miten ne muuttuvat?

Metsiä koskevan tietopohjan vahvistaminen on tarpeen, jotta voidaan ymmärtää paremmin metsäsektorin monitahoisia yhteiskunnallisia ja ympäristöhaasteita. Metsäekosysteemien ja niiden palvelujen tilan kartoitus ja arviointi edellyttävät parempia tietoja EU:n metsistä. Asiaankuuluvat muuttujat ja parametrit tulee yhdenmukaistaa EU:n tasolla kansainvälisten, Euroopan laajuisten ja kansallisten tiedonhankintajärjestelmien välisen yhteistyön avulla EU:n haasteiden yksityiskohtaisen analyysin pohjalta. EU:n ohjelmat, kuten LIFE+, voivat auttaa saamaan käyttöön tarvittavat resurssit.

Komissio ja jäsenvaltiot ovat kehittäneet metsätietoa koskevan modulaarisen järjestelmän, ja biomassaa ja luonnon monimuotoisuutta koskeva työ on käynnissä.

Strategiset suuntaviivat:

Komissio ja jäsenvaltiot

- perustavat Euroopan metsätietojärjestelmän keräämällä Euroopan laajuisesti yhdenmukaistettuja tietoja metsien ja metsävarojen eri käyttötavoista ja -mahdollisuuksista ja integroimalla erilaisia tietojärjestelmiä (esim. EFFIS¹⁶) ja tietopalustoja (esim. EFDAC¹⁷) dynaamiseksi modulaariseksi järjestelmäksi, joka yhdistää tietoja ja malleja sovelluksiksi;
- yhdenmukaistavat EU:n metsätiedot niin, että ne perustuvat ensisijaisesti jäsenvaltioiden EU:n tietoarkkitehtuurivaatimusten – esim. INSPIRE¹⁸, SEIS¹⁹ ja Copernicus²⁰ – mukaisesti keräämiin tietoihin, sekä seuraavat kansainvälisiä ja alueellisia prosesseja;
- kehittävät edelleen EU:n metsänviljelyaineistotietokantaa ja liittävät siihen hyperlinkkejä kansallisiin rekistereihin ja karttoihin;
- parantavat, muuttavat vertailukelpoisiksi ja jakavat metsä- ja seurantatietoja hyödyntäen muun muassa EFFISistä, metsien terveyden seurannasta, EU:n metsätilastoinnista ja EFDACista saatuja hyviä kokemuksia.

Komissio, tiiviissä yhteistyössä sidosryhmien kanssa

- laatii useita moduuleja, jotka koskevat muun muassa metsiä ja metsäpalojen ja tuholaiten kaltaisia luonnollisia häiriötekijöitä, metsiä ja ilmastomuutosta sekä metsiä ja ekosysteemipalveluja ja jotka voivat edistää EU:n metsätilastointia ja yhdenmukaista metsien ympäristö- ja taloustilinpitoa.

¹⁶ EU:n metsäpalotietojärjestelmä.

¹⁷ Euroopan metsätietokeskus.

¹⁸ Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktura (INSPIRE).

¹⁹ Yhteinen ympäristötietojärjestelmä (Shared Environmental Information System, SEIS).

²⁰ Euroopan komission maanseurantaohjelma.

3.3.6 Uusi ja innovatiivinen metsätalous ja lisäarvotuotteet

Jotta voitaisiin vauhdittaa innovointia koko metsäalalla, tarvitaan yhtenäinen ja kunnianhimoinen EU:n metsäalan tutkimuksen tutkimusalue. Sitä kehitettäessä olisi otettava huomioon metsien erityispiirteet, kuten pitkät aikajänteet.

EU:n tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmat tukevat metsäalaa. Metsäalalla on Euroopan biotalousstrategian²¹ mukaisesti entistä näkyvämpi asema seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa ja Horisontti 2020 -puiteohjelmassa. Tavoitteena on lisätä alan kestävyyttä ja sen panosta maaseudun talouteen metsien kestävän hoidon ja käytön avulla, parantaa sen kykyä selviytyä bioottisesta ja abioottisesta stressistä sekä kehittää parempia metsätalouden tuotantojärjestelmiä ja tuotteita.

Strategiset suuntaviivat:

- Komissio auttaa jäsenvaltioita ja sidosryhmiä siirtämään teknistä ja tieteellistä osaamista metsäalan käytäntöihin ja markkinoille erityisesti Horisontti 2020 -puiteohjelman ja maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden avulla. Tällä tavalla tuetaan enemmän lisäarvoa tuottavien uusien tuotteiden kehittämistä.
- Komission ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä pitkälle edistyneen tutkimuksen ja mallintamisvälineiden kehittämisen saroilla, jotta voitaisiin korjata tieto- ja osaamispuutteita. Tavoitteena on ymmärtää paremmin niitä monitahoisia kysymyksiä, jotka liittyvät metsiä koskeviin sosiaalisiin, taloudellisiin ja ympäristömuutoksiin (esim. ympäristöraja-arvojen määrittäminen).
- Maataloustutkimuksen pysyvää komiteaa (SCAR) hyödynnetään tutkimus- ja innovointitoiminnan koordinoinnin tehostamiseksi EU:n, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien välillä.
- Komissio varmistaa, että tuloksia ja hyviä käytäntöjä levitetään EU:n metsähallintorakenteiden ja muiden asiaankuuluvien foorumien välityksellä.

Koordinoinnin ja viestinnän lisääminen

3.3.7 Metsien yhdenmukaisempaa hoitoa ja käyttöä sekä parempaa metsätuntemusta edistävä yhteistyö

Metsiin liittyy kysymyksiä, jotka koskevat useita eri politiikan aloja, ja alojen tavoitteet ovat joskus erilaisia. Tästä syystä tarvitaan koordinointia, yhteistyötä ja viestintää, jotta politiikasta saadaan johdonmukaista ja yhdenmukaista.

Jäsenvaltioiden kanssa on keskusteltu useista vaihtoehtoista koordinoinnin ja täytäntöönpanon parantamiseksi. Yhtenä vaihtoehtona on tuotu esiin metsien kestävä hoitoa ja käyttöä koskeva putedirektiivi. Keskusteluissa ei kuitenkaan ole päästy yksimielisyyteen

²¹ COM(2012) 60.

toimista, joissa mentäisiin vapaaehtoisuuteen pohjautuvia toimenpiteitä pidemmälle. Joka tapauksessa yhteyksiä metsiin liittyviin eri politiikka-aloihin ja -toimiin on parannettava.

EU:n nykyinen metsähallintorakenne²² perustuu pysyvään metsäkomiteaan²³ (SFC). SFC:n olisi edelleen toimittava foorumina, jonka puitteissa keskustellaan kaikista metsiin liittyvistä kysymyksistä ja joka varmistaa metsiin liittyvien eri politiikka-alojen ja -toimien koordinoinnin ja yhdenmukaisuuden. Tarvitaan kuitenkin parannuksia, jotta varmistetaan, että SFC kykenee reagoimaan muilta politiikka-aloilta esiin nouseviin kysymyksiin. SFC on tehnyt yhteistyötä metsätalouden ja korkintuotannon neuvoa-antavan ryhmän, luontotyyppikomitean ja Natura 2000 -alueiden hallinnoinnin asiantuntijaryhmän kanssa Natura 2000 -verkostoa ja metsiä koskevan oppaan laadinnassa. Tätä toimintamallia voitaisiin soveltaa parhaana käytäntönä. Samoin voitaisiin painottaa nykyistä enemmän SFC:n roolia metsien monikäyttöisyyden säilyttämisessä.

Tärkeimpänä monisidosryhmäfoorumina, jolla keskustellaan metsätalouteen ja metsien kestävään hoitoon ja käyttöön liittyvistä kysymyksistä, on jatkossakin metsätalouden ja korkintuotannon neuvoa-antava ryhmä²⁴. Teollisuuden arvoketjuihin liittyviä kysymyksiä käsittelevänä keskeisenä foorumina jatkaa puolestaan metsäteollisuutta käsittelevä neuvoa-antava komitea²⁵.

Mainittujen kolmen foorumin olisi oltava uuden strategian kehittämisen ja seurannan kulmakiviä.

Viestintä muodostaa alalle erityisen haasteen, koska suuri yleisö ei yleensä ole tietoinen metsien kestävä hoidon ja käytön tärkeydestä eikä niistä eri tavoista, joilla metsäala edistää vihreää taloutta.

Strategiset suuntaviivat:

- Komissio huolehtii siitä, että pysyvän metsäkomitean työssä otetaan huomioon muut metsien ja metsäsektorin kannalta olennaiset EU:n politiikat ja toimet, ja varmistetaan, että EU:n metsien hoidossa ja käytössä noudatetaan jatkossakin metsien monikäyttöisyyden periaatetta.
- Komissio ja jäsenvaltiot tutkivat eri vaihtoehtoja metsien kestävä hoidon ja käytön, yhdenmukaistettujen metsätietojen ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän ja niiden välisen yhteistyön koordinoimiseksi nykyistä paremmin.
- Komissio perustaa eurooppalaisen metsävirastojen (kansallisten metsäinventointijärjestelmien) verkoston laatimaan yhdenmukaistetut kriteerit kansallisten metsäinventointien tiedoille. Täydentävää työtä suunnitellaan tehtäväksi COST-toimien ja -tutkimushankkeiden avulla.

²² Se on kuvattu komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa.

²³ Neuvoston päätös 89/367/ETY.

²⁴ Komission päätös 2004/391/EY.

²⁵ Komission päätös 97/837/EY.

- Jäsenvaltioiden olisi parannettava metsiä ja puuta koskevaa yleisötiedotusta ja hyödynnettävä SFC:n laatimaa EU:n metsiä koskevaa viestintästrategiaa²⁶.
- Lisäksi komissio arvioi suuren yleisön metsäkäsitystä (viimeistään vuonna 2015 toteutettavalla eurobarometritutkimuksella).

3.3.8 Metsät globaalista näkökulmasta

Yleiseurooppalaisella tasolla painopiste on meneillään olevissa neuvotteluissa metsiä koskevasta oikeudellisesti sitovasta sopimuksesta. EU on näissä neuvotteluissa keskeinen toimija. Sopimuksella EU pyrkii parantamaan metsien kestävää hoitoa ja käyttöä koko Euroopan alueella. Uusi metsästrategia on sopiva väline sopimuksen täytäntöönpanoa varten.

Maailmanlaajuisesti EU on metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjunnan eturintamassa. Se ajaa metsien kestävää hoitoa ja käyttöä keinona suojella luonnon monimuotoisuutta, torjua aavikoitumista ja reagoida ilmastonmuutokseen – varmistaen samalla, että metsäekosysteemit tuottavat tuotteita ja palveluja. Tällä tavoin EU edistää kestävää kehitystä ja köyhyyden poistamista. Näihin tavoitteisiin pyritään REDD+ -mekanismilla, FLEGT-lupajärjestelmällä²⁷ ja EU:n puutavara-asetuksella²⁸. Viimeistään vuonna 2015 komissio tarkastelee uudelleen EU:n puutavara-asetuksen toimivuutta ja tehokkuutta.

Nyt esitettävän strategian tavoitteena on varmistaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden politiikat, tavoitteet ja sitoumukset ovat metsiin liittyvissä kysymyksissä yhdenmukaisia kansainvälisellä tasolla. Strategia antaa tukea EU:lle ja jäsenvaltioille, koska siinä on muotoiltu selkeät ja johdonmukaiset tavoitteet.

Strategiset suuntaviivat:

Komissio ja jäsenvaltiot

- varmistavat, että EU:n ja jäsenvaltioiden politiikat ja sitoumukset metsiin liittyvissä kysymyksissä ovat yhdenmukaisia kansainvälisellä tasolla;
- edistävät metsien kestävää hoitoa ja käyttöä koko Euroopassa ja maailmanlaajuisesti sekä painottavat EU:n kehitysyhteistyön ja ulkoisten toimien yhteydessä metsien roolia siirryttäessä vihreään talouteen;
- varmistavat jatkuvan tuen maailmanlaajuisille toimille laittomien hakkuiden torjumiseksi FLEGT-toimintasuunnitelman avulla;
- tukevat kehitysmaiden pyrkimyksiä parantaa metsäpolitiikkaa ja metsiä koskevia määräyksiä, tehostaa metsähallintoa, arvottaa ja seurata metsäekosysteemejä sekä puuttua

²⁶ <http://ec.europa.eu/agriculture/fore/publi/>

²⁷ Asetus (EY) N:o 2173/2005 Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta.

²⁸ Asetus (EU) N:o 995/2010.

metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen vaikuttaviin tekijöihin REDD+ -mekanismin avulla.

Komissio

– arvioi ympäristövaikutuksia, jotka aiheutuvat sellaisesta tuotteiden ja raaka-aineiden kulutuksesta EU:ssa, joka todennäköisesti myötävaikuttaa metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen EU:n ulkopuolella. Tarvittaessa se tarkastelee mahdollisia toimintavaihtoehtoja (kuten erityisen metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä koskevan EU:n toimintasuunnitelman laatimista), joilla voitaisiin vähentää tällaisia vaikutuksia. Tässä yhteydessä otetaan huomioon EU:n seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma.

4 PERIAATTEISTA TOIMINNAKSI: YHTEISTYÖTÄ METSIEN JA METSÄSEKTORIN HYVÄKSI

Komissio ja jäsenvaltiot huolehtivat oman toimivaltansa rajoissa strategian täytäntöönpanosta ja seurannasta ja kiinnittävät erityistä huomiota sidosryhmien osallistumiseen.

Komissio asettaa välitavoitteet, joita sovelletaan tähdättäessä vuoden 2020 metsätavoitteisiin, ja tarkastelee metsäpolitiikan ja muiden metsiin liittyvien politiikkojen strategisia prioriteetteja. Tätä varten se toimii yhteistyössä pysyvän metsäkomitean kanssa. Näin voidaan luoda tiiviimmät yhteydet EU:n muihin metsään ja metsäsektoriin liittyviin politiikka-aloihin ja -toimiin. Komissio tekee tarvittaessa yhteistyötä myös muiden komiteoiden ja foorumien kanssa. Koska EU:n rahoitus on metsien ja metsäsektorin kannalta erittäin tärkeää, EU:n tasolla käytävän keskustelun laatua on parannettava.

Lisäksi määritellään muita aloja, joilla jäsenvaltioiden olisi saavutettava lisäedistystä, kuten metsäpalojen ehkäiseminen, tuholaitosten ja tautien torjunta, kestäväällä tavalla tuotetun puun käytön edistäminen sekä alueellinen tai alueiden välinen yhteistyö.

Metsät ja metsäsektori saavat tällä hetkellä huomattavan määrän EU:n rahoitusta. EU:n nykyisen strategian selkärankana ovat resurssien osalta maaseudun kehittämisasetuksen mukaiset metsätaloustoimenpiteet (90 prosenttia EU:n metsätalouteen myöntämästä kokonaisrahoituksesta). Päivitettyjen suunnitelmien mukaisesti Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta on varattu metsätaloustoimenpiteisiin 5,4 miljardia euroa vuosina 2007–2013. Kaudella 2014–2020 menojen voidaan odottaa pysyvän nykyisen kauden menojen tasolla, joskin tämä riippuu jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmista. Menot olisi kohdistettava siten, että niillä edistetään uuden metsästrategian tavoitteiden saavuttamista. Eritoten niiden avulla olisi varmistettava, että EU:n metsiä todistettavasti hoidetaan metsien kestävä hoidon ja käytön periaatteiden mukaisesti. Luonnonsuojelua, ilmastomuutokseen mukautumista, tiedotusta ja suojelutarpeita tuetaan LIFE+ -ohjelmalla, koheesiohankkeita rakennerahastoista ja tutkimus- ja innovaatiotoimet, mukaan lukien biopohjaisia teollisuudenaloja koskeva julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus, saavat tukea Horisontti 2020 -puiteohjelmasta. Lisäksi kehitysyhteistyö- ja ilmastomuutostoimista

tarjotaan rahoitusta kolmansille maille etenkin EU:n kehitysrahastojen, REDD+ -mekanismin ja FLEGT-järjestelmän kautta. Järkeistämällä käytettävissä olevien resurssien käyttöä ja parantamalla EU:n ja kansallisen rahoituksen välistä koordinoitua voidaan parantaa strategian täytäntöönpanoa.

5 PÄÄTELMÄT

Metsiä ja metsäalaa koskeva strategia on tarpeen, koska ei ole olemassa EU:n yhteistä metsäpolitiikkaa tai muuta ohjaavaa kehystä metsiin liittyviä kysymyksiä varten. Koska yhä useammat EU:n politiikat ja toimet asettavat yhä enemmän metsiin liittyviä vaatimuksia, on tarpeen koordinoida alakohtaisia politiikkoja. Tarvitaan myös yhteisesti sovittua strategista kokonaisvisiota metsäkysymyksistä, ja lisäksi on varmistettava, että metsiin liittyvät EU:n politiikat otetaan kattavasti huomioon kansallisissa metsäpolitiikoissa. Näin vahvistetaan metsäalan kykyä reagoida eri politiikka-aloilla tapahtuvaan kehitykseen.

Tämän strategian tavoitteena on asettaa metsät ja metsäsektori keskeiselle sijalle pyrittäessä siirtymään kohti vihreää taloutta, arvottaa ne hyödyt, joita metsät voivat kestäväällä tavalla tuottaa, sekä varmistaa samalla metsien suojele. Tätä varten tarvitaan kaikkien alan toimijoiden vahvaa sitoutumista ja poliittista tukea.

Viimeistään vuonna 2018 toteutetaan uudelleentarkastelu, jossa arvioidaan strategian täytäntöönpanon edistymistä.

Euroopan parlamenttia ja neuvostoa kehoitetaan hyväksymään tämä strategia ja ilmaisemaan näkemyksensä sen täytäntöönpanosta.